

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Romana Fialy, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Karla Podolky, JUDr. Marie Žiškove a JUDr. Petra Příhody, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí sporu o pravomoc mezi ním a **Okresním soudem v Příbrami**, a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Příbrami pod sp. zn. 14 C 165/2008, ve věci žaloby o zaplacení smluvní pokuty v částce 4000 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **UPC Česká republika, a. s.**, se sídlem v Praze 4, Závěšova 5, zastoupené JUDr. Janem Veverkou, advokátem se sídlem v Praze 2, Londýnská 59, a žalované **J. R.**,

t a k t o :

- I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Příbrami pod sp. zn. 14 C 165/2008, o zaplacení smluvní pokuty za nevrácení zapůjčeného zařízení v částce 4000 Kč s příslušenstvím, **je** soud.
- II. Usnesení Okresního soudu v Příbrami ze dne 15. 9. 2008, čj. 14 C 165/2008 - 32, **se zrušuje**.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním doručeným dne 17. 12. 2008 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, navrhl Český telekomunikační úřad tomuto senátu rozhodnutí sporu o pravomoc podle ustanovení § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., který vznikl mezi ním a Okresním soudem v Příbrami ve věci žaloby o zaplacení částky 4000 Kč s příslušenstvím, která mu byla postoupena Obvodním soudem pro Prahu 4.

Ze spisu vyplynuly tyto skutečnosti:

Uvedená žaloba napadla u Obvodního soudu pro Prahu 4 dne 22. 11. 2007. Podle žalobního tvrzení žalobkyně uzavřela se žalovanou dne 6. 11. 2003 smlouvu o dodávce služeb, jejíž nedílnou součástí byly Všeobecné podmínky pro poskytování veřejné telekomunikační služby k síti internet (dále také jen „Všeobecné podmínky“). Jelikož žalovaná porušila své smluvní povinnosti podle čl. 3.5 Všeobecných podmínek, byla povinna vrátit do sedmi dnů od ukončení smlouvy zapůjčené zařízení (modem v hodnotě

4000 Kč). Jelikož žalovaná zapůjčené zařízení v dané lhůtě nevrátila, žalobkyně se po ní domáhala zaplacení smluvní pokuty za jeho nevrácení ve výši 100 % hodnoty zařízení uvedené v ceníku v den uzavření smlouvy, tj. 4000 Kč (čl. 3.6 Všeobecných podmínek) a smluvní pokuty ve výši 0,1 % z dlužné částky za každý den prodlení do zaplacení (čl. 6.10 Všeobecných podmínek). Protože žalovaná pohledávku neuhradila, navrhl žalobkyně soudu, aby uložil žalované povinnost zaplatit smluvní pokutu za nevrácení zapůjčeného zařízení v částce 4000 Kč se smluvní pokutou ve výši 0,1 % z této částky denně za dobu od 30. 10. 2006 (data vystavení předžalobní upomínky) do zaplacení a nahradit náklady soudního řízení.

Obvodní soud pro Prahu 4 usnesením ze dne 26. 6. 2008, čj. 47 C 89/2008 - 21, vyslovil místní nepřislušnost s tím, že po právní moci rozhodnutí bude věc postoupena Okresnímu soudu v Příbrami jako soudu místně příslušnému. Uvedl, že „faktické bydliště žalované je pod adresou M. 69, N. K.“.

Okresní soud v Příbrami usnesením ze dne 15. 9. 2008, čj. 14 C 165/2008 - 32, řízení o žalobě zastavil s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu. V odůvodnění uvedl, že podle ust. § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (dále též „zákon o elektronických komunikacích“), rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost na straně jedné, a účastníkem, popř. uživatelem, na straně druhé, Český telekomunikační úřad. Uzavřel, že „projednání a rozhodování dané věci brání nedostatek podmínky řízení (nedostatek pravomoci soudu), který nelze odstranit (§ 104 odst. 1 o. s. ř.)“.

Český telekomunikační úřad následně podal zvláštnímu senátu návrh na rozhodnutí negativního kompetenčního sporu. Uvedl, že jeho pravomoc je dána pouze v případech sporů o otázkách souvisejících se samotným poskytováním služeb elektronických komunikací, eventuálně o ujednáních na ně úzce navazujících; ujednání o povinnosti zaplatit smluvní pokutu za nevrácení zapůjčeného zařízení přitom takovým ujednáním není. V tomto případě se jedná o soukromoprávní vztah mezi žalobkyní a žalovanou, a k rozhodnutí je příslušný soud.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem ohledně zaplacení smluvní pokuty se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Smluvní pokuta je soukromoprávním institutem zajišťujícím závazek, jehož účelem je zpravidla peněžitá transakce za porušení nebo nesplnění smluvní povinnosti (§ 544 odst. 1 občanského zákoníku). Při posuzování pravomoci k rozhodování sporů na úseku elektronických komunikací, jejichž předmětem je právě nárok na smluvní pokutu, je nutné se zabývat povinností, která byla porušena. Vztah mezi porušenou povinností a nárokem na smluvní pokutu je totiž vztahem mezi příčinou a následkem, nelze je tedy posuzovat odděleně. Porušení povinnosti je základní podmínkou pro stanovení, zda existuje nárok na smluvní pokutu. O smluvní pokutě bude tedy rozhodovat orgán, který je příslušný k rozhodování sporů o porušení povinnosti, na jejímž základě vznikl nárok na smluvní pokutu.

Zákon o elektronických komunikacích rozdělil působnost ve vykonávání státní správy v oblasti elektronických komunikací mezi Ministerstvo průmyslu a obchodu a Český telekomunikační úřad (§ 3 a § 105 a násl. zákona o elektronických komunikacích). Podle ustanovení § 108 odst. 1 písm. g) zákona o elektronických komunikacích rozhoduje ve sporech, stanoví-li tak tento zákon, Český telekomunikační úřad.

Podle § 129 odst. 1 věta první zákona o elektronických komunikacích rozhoduje Český telekomunikační úřad spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Komunikačními činnostmi podle § 7 zákona o elektronických komunikacích jsou a) zajišťování sítí elektronických komunikací, b) poskytování služeb elektronických komunikací, c) provozování přístrojů.

Podle § 2 písm. k) zákona o elektronických komunikacích se rozumí veřejnou telefonní sítí sítí elektronických komunikací, která slouží k poskytování veřejně dostupných telefonních služeb a která umožňuje mezi koncovými body sítě přenos mluvené řeči, jakož i jiných forem komunikace, jako je faksimilní a datový přenos.

Podle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích je službou elektronických komunikací služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací.

V předmětné věci je třeba rozlišit, za porušení jaké povinnosti nárok na smluvní pokutu vznikl. Pokud by se jednalo o porušení povinnosti vyplývající ze smlouvy mezi osobou vykonávající telekomunikační činnost a účastníkem, ve které si tyto subjekty dohodly smluvní pokutu pro případ, že účastník neuhradí cenu za poskytnutou službu, pak by k rozhodování o smluvní pokutě byl příslušný Český telekomunikační úřad. Neuhrazení ceny za poskytnuté služby je porušením zákona o elektronických komunikacích a nárok na smluvní pokutu s tímto porušením přímo souvisí. V tomto případě by zvláštní senát potvrdil názor soudu, že k rozhodování je příslušný správní orgán.

Předmětem řízení v posuzované věci je však smluvní pokuta za porušení povinnosti vrátit zapůjčené zařízení poté, co byla smlouva ukončena. Výpůjčka věci je soukromoprávním vztahem, proto příslušný k rozhodování o smluvní pokutě plynoucí z porušení povinností vztahujících se k výpůjčce je soud. Obdobnou otázkou se již zvláštní senát zabýval v usnesení ze dne 13. 10. 2005, čj. Konf 99/2004 - 5 (publikováno pod č. 1478/2008 Sb. NSS), podle kterého „*spor o nároky plynoucí z porušení povinnosti vypůjčitele*

vrátit zařízení sloužící k přijímání signálu digitálního satelitního vysílání, které mu osoba vykonávající komunikační činnost coby půjčitel předala v návaznosti na uzavření smlouvy o poskytování služby elektronických komunikací, není sporem týkajícím se povinností uložených zákonem č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, nebo na jeho základě, o němž by měl rozhodovat Český telekomunikační úřad (§ 129 odst. 1 tohoto zákona), nýbrž sporem vyplývajícím ze soukromoprávního vztahu. Rozhodnout o takovém sporu proto přísluší soudu (§ 7 odst. 1 o. s. ř.)“.

Zvláštní senát nepochybně, že bez zapůjčeného zařízení by nebylo možné služby na základě zákona o elektronických komunikacích provozovat; to ovšem z výpůjčky přijímacího zařízení nečiní službu elektronických komunikací. Přestože k výpůjčce došlo v souvislosti s uzavřením smlouvy o poskytování služby elektronických komunikací, rozhodování o smluvní pokutě vyplývající z porušení povinnosti vrátit vypůjčené zařízení nesvěřuje zákon o elektronických komunikacích Českému telekomunikačnímu úřadu, a proto tato věc patří do příslušnosti soudů. Zvláštní senát tedy rozhodl, že věc týkající se zaplacení smluvní pokuty za nevrácení zapůjčeného zařízení s přísl. projedná a rozhodne soud (§ 9 odst. 1 o. s. ř.).

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. současně s rozhodnutím sporu zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Okresního soudu v Příbrami ze dne 15. 9. 2008, čj. 14 C 165/2008 - 32, a odstranil tak překážku věci rozhodnuté.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále bude tedy Okresní soud v Příbrami pokračovat v původním řízení o podané žalobě.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 3. března 2009

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu